

Tialda Hoogeveen

**WOORDEN
VAN
Timo**

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

AUGUSTUS

Antwoorden voor de toekomst

Nog één blik in de spiegel, haar lange donkerblonde haar knoopt ze slordig in een staart. Vlug trekt Nanne de deur achter zich dicht, gooit de lege rugzak in het krat en springt op de fiets. Timo naast haar op zijn slippers, bruin van de vakantie aan zee. Zijn krullen zitten wild om zijn hoofd. Ze zigzaggen om de mensen heen. Nanne moet doortrappen als ze nog op tijd wil komen.

‘Hé, Glenn heeft het ook eindelijk ontdekt. Heb je het gezien in zijn verhaal?’ zegt Timo.

‘Op Insta? Dat van Lana Del Rey?’ vraagt Nanne.

‘Ja, *Born To Die*. Hij had nooit wat met haar muziek.’

‘Blijkbaar heeft de vakantie hem goedgegaan,’ zegt Nanne.

‘Of misschien heb jij een goede invloed op hem.’

‘Haha. Hé, zullen we *Born To Die* vanmiddag spelen? Jij op de gitaar en ik op de piano?’

‘Is goed, ik heb toch nog geen huiswerk.’

Timo slaat af naar rechts. Zijn beste vriend Glenn wacht hem op bij het kruispunt. ‘Later!’ roept hij.

Nanne steekt haar hand op. ‘Hoi!’ Met één hand houdt ze het stuur vast, met de andere haar iPhone. Ze zet Spotify aan.

*Choose your last words, this is the last time
’cause you and I, we were born to die*

klinkt het door haar AirPods.

Haar fiets knalt ze neer op dezelfde plek als de afgelopen drie jaar, ze rent naar binnen. Met een plakkerig hoofd loopt ze door de gang.

Aaf lacht. ‘Je bent bijna te laat!’

‘Nee hoor, net op tijd,’ hijgt Nanne.

Al sinds de eerste klas zeggen ze dat bijna iedere ochtend tegen elkaar. Scheef van het gewicht van de boeken in hun rugzak lopen ze naar het lokaal van meneer Van Helmond, hun nieuwe mentor.

‘Heb je het rooster al gezien?’ vraagt Aaf.

‘Nee, geen tijd voor gehad.’

‘Staat op School-Info, ik stuur je de link.’

PLING.

Al lopend bekijkt Nanne het rooster op haar iPhone. ‘Gatenkaas!’ roept ze als ze alle tussenuren in haar rooster ziet.

‘Gelukkig zitten we elke dag een paar lessen bij elkaar,’ zegt Aaf. Aaf heeft een pakket met wiskunde en NaSk. Al sinds de basisschool weet ze dat ze verpleegster wil worden.

PLING

Timo: 'Hee sis, ik zit bij Glenn in de klas dit jaar. VET.'

Nanne appt een duimpje terug. Haar hart maakt een sprongetje, wie weet ziet ze Glenn dit jaar vaker!

Vlug zet ze haar mobiel uit als ze het lokaal in loopt. De hele klas zit al als Nanne en Aaf neerploffen. Meneer Van Helmond ziet er cool uit. Wat betreft zijn kleren is hij gelukkig vergeten een saaie volwassene te worden.

'Welkom, allemaal. Ik hoop dat jullie een mooie zomer hebben gehad en goed uitgerust zijn voor jullie examenjaar. Een belangrijk jaar, je laatste jaar hier, en een grote stap richting je toekomst. Ik laat iedereen aan het begin van het examenjaar altijd deze lijst invullen.' Hij deelt een formulier uit.

Nanne kijkt naar het papier op haar tafel. *Examens doen, en dan?* staat erop. Ze frunnikt met haar pen voordat ze een paar antwoorden invult.

1 – Op welke punten van jezelf ben je trots?
??

2 – Wat zijn je hobby's?
Gitaar spelen. En een beetje piano. Muziek luisteren.

3 – Waar ben je goed in?
?? Chips eten.

- 4 – Wat deed je graag als kind?
Buiten spelen. Lezen. Verhalen verzinnen. Met
Aaf spelen. Muziek/ruzie maken met Timo.
- 5 – Wat wil je later worden?
??
- 6 – Welke opleiding wil je gaan doen na je
vmbo-examen?
??

Nanne staart naar buiten. Ze heeft geen idee wat ze wil gaan doen na het vmbo. Het leven na mei is één groot zwart gat waar je alleen maar in kunt verzuipen.

Timo weet al jaren wat hij wil gaan doen na het gymnasium: Nederlandse taal en cultuur. En dan een jaar naar Amerika om een blok *Creative Writing* te volgen. Vóór zijn 25e verjaardag wil hij zijn eerste boek schrijven. Hij heeft al notitieblokken vol met verhalen, gedichten en dagboekaantekeningen.

Nanne krabbelt zonder dat ze het echt doorheeft onder vraag 6:

*de toekomst in een vragenlijst
wat je bent, wat een ander eist
onmogelijk om te weten
ik ben om te vergeten*

Ze is blij dat ze nooit weer iets met cijfers hoeft te doen met haar dyscalculie. Maar zonder economie en wiskunde kan ze de meeste mbo-opleidingen niet doen. Nederlands, Engels, kunstvakken, biologie, geschiedenis, aardrijkskunde. ‘Een pretpakket,’ hoort ze vaak. Niet genoeg vakken om naar de havo te gaan, maar dat wil ze toch niet. Dat is hetzelfde als vmbo-t, maar dan wat moeilijker, en je leert nog steeds niet een vak.

Na het mentoruur hangen Sjors, Tom, Aaf en Nanne nog wat op het bankje op het schoolplein. Tom heeft de muziek op zijn box luid aan staan. Hard en vals zingen ze mee met het lied van Froukje.

Want als ik hier voor altijd blijf

De club versmelt met het zweet in mijn lijf

Je kan het leven niet herkansen

Vanavond moet ik dansen, vanavond moet ik dansen

Ze praten over de vakantie en grinniken om de brugklassers die zo klein zijn dat ze krom lopen onder hun grote rugzak. De zak chips van Aaf hebben ze in een paar minuten leeg.

‘Ik heb nog steeds honger. Zullen we bij mij thuis wat eten?’ vraagt Nanne aan Aaf.

‘Ja, gezellig.’

Ze omhelzen de jongens. ‘Ciao! Tot morgen!’

Het fietspad op deze weg is smal. Nanne haar stuur is zwaar met al die boeken in het krat. Ze botst bijna tegen Aaf als een ambulance hen met oorverdovend hoge tonen inhaalt.

‘Handig om een ongeluk te krijgen met een ambulance,’ zucht Nanne. ‘Dan zijn ze er meteen bij als je platgereden bent.’

Aaf lacht. ‘Ze moeten wel werk houden!’

‘Dan kun je meteen stage lopen, zuster Aaf! Hoe was het op Terschelling trouwens? Wat ben je bruin geworden!’

Aaf trekt haar T-shirt van haar schouder.

‘Opschepper,’ zegt Nanne. Ze kijkt naar haar eigen witte armen.

‘Het was super! En... genoeg leuke *beach boys*.’

‘Konden die beach boys ook surfen? Of konden ze alleen maar andere dingen?’

‘Ze konden van alles!’ knipoogt Aaf.

‘Dat zal wel, jij hebt altijd sjans.’ Nanne bekijkt haar vriendin. Door de bruine huid lijkt haar haar nog blonder, door haar blonde haar lijkt haar huid nog bruiner. Zelf heeft ze nog nooit gezoend met een jongen, maar haar vriendin lijkt alles makkelijk af te gaan.

‘Nou, vertel?!’

‘Bij jou thuis vertel ik je over beach boy een, twee en drie. Oké?’

Nanne krijgt de slappe lach. ‘Jij geeft ze nummers?!’

‘Wel zo makkelijk. Hé, is Timo ook thuis?’

‘Ik zal even kijken.’ Nanne pakt haar telefoon. De fiets zwabbert opnieuw. Een verhaal van Timo op zijn Insta.

Een selfie van hem en Glenn achter een hoge stapel boeken. *Gymnasium 6!!! Een torenhoge berg* staat erbij.

‘Ik denk het wel, hij heeft deze foto een uur geleden gepost. Kijk.’ Ze laat Aaf de foto zien. Wie weet komt Glenn ook mee, denkt ze er stiekem achteraan.

‘Wat?! Moeten ze op het gymnasium al die boeken in hun kop krijgen?’ vraagt Aaf. ‘Gelukkig doen wij vmbo.’

Nanne haalt haar schouders op. Zo blij is ze niet met haar vmbo. ‘Domme mensen moeten er ook zijn.’

Ze fietsen de straat in waar Nanne woont.

‘Hé, boef, wat heb je nou weer gedaan?’ vraagt Aaf. Ze wijst naar de politieauto voor de deur.

Een akelig gevoel kruipt door Nannes buik. Vlug zet ze de fiets neer achter hun huis. Timo’s fiets is er niet. De deur is nog nooit zo traag opengegaan. Ergens ver achter haar loopt Aaf mee naar binnen. De lucht voelt zo dik als stroop. Papa en mama zitten op de bank, ze zijn heel diep weggezakt in de kussens. Op de stoelen ertegenover zitten een politieman en een politievrouw. Nanne kijkt om zich heen. ‘Waar is Timo?’

Mama kijkt haar met rode ogen aan. Ze opent haar mond, maar er komt geen geluid uit.

‘Waar is Timo?’ roept ze. ‘Waar is Timo?!!!!’

Mama duwt haar handen tegen haar oren.

Papa staat op en houdt Nanne bij haar schouders vast. ‘Timo is... Hij is dood, Nan.’